

عنوان مقاله:

پژوهشی در باب پارادوکس تحلیل

محل انتشار:

دوفصلنامه متافیزیک، دوره 10، شماره 26 (سال: 1397)

تعداد صفحات اصل مقاله: 16

نویسندگان:

سیدعلی کلانتری - دانشکده ادبیات، دانشگاه اصفهان، اصفهان، ایران

زهره نعمتی - دانشکده ادبیات، دانشگاه اصفهان، اصفهان، ایران

خلاصه مقاله:

یکی از ابزارهای مهم فیلسوفان تحلیلی در استدلالات فلسفی، «تحلیل مفهومی» (Conceptual analysis) است. در فرایند این تحلیل، اجزا یا مقومات مفهومی (Conceptual constituents) یک مفهوم استخراج شده و بر اساس آن ها مفهوم اولیه را تعریف می نماییم. در باب تحلیل مفهومی، پارادوکسی به نام «پارادوکس تحلیل» (Paradox of analysis) مطرح گردیده که مدعای اصلی آن این است که یک تحلیل مفهومی اگر صادق است آنگاه نمی تواند آگاهی بخش (informative) هم باشد به این معنا که چیزی بر دانسته های پیشین ما نمی افزاید. واضح است که در صورت صحت این مدعا تمرکز بر تحلیل مفهومی در مباحث و استدلالات فلسفی کاری لغو خواهد بود. به منظور تشریح این پارادوکس از «استدلال سوال باز» جرج ادوارد مور (۱۹۰۳) برای نشان دادن عدم امکان مفهوم خوب ارائه کرده استفاده خواهیم کرد، استدلال خواهیم کرد که استدلال سوال باز مور، مستلزم پارادوکس تحلیل است. پس از تشریح پارادوکس تحلیل استدلال خواهیم نمود که مدعای این پارادوکس غیر قابل قبول است، یعنی تحلیل های مفهومی صادق می توانند آگاهی بخش باشند. در انتها مبتنی بر استدلالی که علیه پارادوکس تحلیل ارائه خواهیم داد به تفسیر و بررسی راه حل مشهور چرچ (۱۹۴۶) برای توضیح اطلاع بخشی تحلیل مفهومی خواهیم پرداخت. استدلال ما علاوه بر اینکه نشان می دهد تحلیل مفهومی در استدلالات فلسفی کار زائدی نیست، نشان می دهد استدلالی در فلسفه مانند استدلال سوال باز مور که مبتنی بر پارادوکس تحلیل می باشند غیر قابل قبول هستند.

کلمات کلیدی:

تحلیل مفهومی، پارادوکس تحلیل، استدلال سوال باز، صادق، اطلاع بخش

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1271515>

